

BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ VE EZİLEN HALKLAR BİRLEŞİN

İŞÇİ-KÖYLÜ KURTULUŞU

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ (MARKSİST-LENİNİST) YAYIN ORGANI

HALK DÜŞMANI FAŞİST ASKERİ CUNTAYA
KARŞI BİRLEŞELİM!

İşçiler, köylüler, çeşitli milliyetler - ten halkımız;

12 Eylül'den bu yana geçen iki hafta cuntanın ne olduğunu, bizlere ne getireceğini gösterdi.

12 Eylül darbesi, emperyalizmin ülkemizdeki çıkarlarını; emperyalizmin ülkemizdeki uşaklarının çıkarlarını korumak için yapılmış bir darbedir. Darbe konusunda bütün emperyalist güçlerin takındığı tavır, darbenin emperyalist uşağı niteliğini açıkça göz önüne sermektedir. İstisnasız tüm batılı emperyalist büyük güçler darbeyi "büyük bir memnuniyetle" karşılamışlar; sevinçlerini gizlemeye gerek bile duymamışlardır. Nasıl sevinmişler ki? Darbecilerin dünyaya ilk açıkladıkları; NATO ya bağlılık yemini olmuştur. Bütün batılı emperyalist güçler, bu - günkü faşist askeri cuntadan Türkiye'de "sağlam" bir rejim kurmasını beklemekte, onların anarşi dediği sınıf mücadelesini bastırmasını beklemektedir. Rus sosyal emperyalistleri ve onların takipçileri darbe karşılarında susmuşlar, darbe haberini yorumsuz haber olarak vermişler; Türk ordusunun ilerici liği üzerine amkâm kesmişlerdir. Onlar da Türkiye'de sınıf mücadelesinin bastırılmasını ellerini ovuşturarak, gizli bir sevinçle özlemle beklemektedirler.

12 Eylül darbesini Türkiye'deki kompradorların sanayi ve ticaret odaları da sevinçle karşıladılar. Sabancılardan, Koçlara Eczacıbaşılarından, Yaşarlara kadar ne kadar komprador varsa, derin bir "oh" çaktılar.

Darbenin kendilerine karşı yapıldığı palavraları yayılan "sorumsuz" politikacılar da darbeyi selamladılar. Darbecilere başarılar dilediler. Bayarlardan Türkeşlere, Ecevitlerden Demirellere kadar ne kadar uşak politikacı varsa, cunta şeflerinin "sorumlu" davranışlarını övdüler.

Sade politikacılar değil, 12 Eylül darbecilerinin "işlemez hale geldiğini" söylediği "Anayasal" kuruluşların, Danıştayların,

Sayıştayların-Anayasa mahkemelerinin, üniversitelerin adına da darbecilere başarılar diledi.

Halkın sınıfların boyalı basını, dünya kadar demokrasi havarisi olanlar da dahil olmak üzere hep bir ağızdan bağırma koyuldu lar: "Yaşasın şanlı ordumuz", "Yaşasın demok rasi kurtarıcıları!"

Darbecilerin kendilerinin de yaptıkları açıklamalarda, aslında kendilerinin demok rat olduklarını, demokrasiye karşı olmadıklarını, ama Türkiye'nin bir "kardeş kavgası eşiğine geldiğini, bu yüzden de müdahale etmek zorunda kaldıklarını söylediler. Yeniden "milli birlik", "milli beraberlik" türkülleri söylenmeye başlandı.

İşçi kardeşler;

Bizler, bu çok övülen cuntanın ne menem bir şey olduğunu çok değil on gün içinde gördük. Bu cunta işçi sınıfına ne getirdi? Bu cunta işçi sınıfının sendikalaşma özgürlüğüne-zaten sınırlı olan bu özgürlüğe-alcakça saldırdı. 100lerce sendika yasaklandı. 1000lerce sendikacı güya güvenliğinin sağlanması gerekmesiyle tutuklandı.

Bu cunta işçi sınıfının patronlara karşı mücadelesinde en önemli silahlarından biri olan sınırlı grev hakkına da alcakça saldırdı. Var olan bütün grevler kaldırıldı. Yasaklandı. %300 zam isteyen işçilere %70 zam verildi. Bankaların bile %60 a yakın faiz verdiği, enflasyonun %200 ün üstüne çıktığı ülkemizde %70 zam, ücret artışı değil, ücret düşüştür.

Bu cunta patronlarla işçiler arasında "çakar" birliği" adına işçilerin her türlü mücadelesini kan ve ateşle bastırmak isteyen işçi düşmanı bir cuntadır.

Yoksul köylüler, küçük üreticiler;

Bu cunta komprador patronların ve toprak ağalarının azgın bir aracı olarak bize olumlu hiç bir şey getirmeyecektir. Birinci haf tada akaryakıtta ve bir dizi ihtiyaç maddesi ne getirilen zamlar hayatımıza daha fazla

yoksulluk olarak yansıyacaktır.

Türk olmayan milliyetlerden emekçiler;

Cunta ırkçıdır. Türk olmayan milliyetlere düşmandır. Cunta işbaşına gelir gelmez, Türkiye Kürdistanında kitle tutuklamalarına girişmiş, binlerce Kürt emekçisini zindanlara atmıştır. Önümüzdeki dönemde bu baskı artacaktır.

Yurtdışındaki Türkiyeli işçiler;

Kendinden önce bütün hakim sınıfların yetimlerini gibi, cunta da yurtdışındaki Türkiyeli işçileri döviz makinesi olarak görmektedir. Yurtdışındaki işçilerin hiç sorununu bu cunta tarafından ve onun yeni kurulan hükümeti tarafından çözülemez!

Yurtseverler, demokratlar, devrimciler;

Hakim sınıfların azgın faşist aracı olan cunta ve onun kukla hükümeti öncelikle halkın en ileri, en örgütlü kesimine; öncelikle devrimci örgütlere saldıracaktır ve saldırmaktadır. Cunta işbaşına gelir gelmez aramalar, taramalar sıklaştırılmış, özellikle büyük kentlerde ve Türkiye Kürdistanında devrimcilerin yoğun ve etkin olduğu bölgelerde sindirme hareketlerine girişilmiştir. Bu hareketler devam edecektir.

Cunta, halkın zorlu mücadeleler sonucu

elde ettiği bütün demokratik hak kırıntılarını da ortadan kaldırmaya kararlıdır. Yeni Anayasa planları, Yeni sıkıyönetim kanunu, yeni kanunlar, vb. bunun habercisidir.

Bütün olaylar, hakim sınıfların ülkemizi dikensiz gül bahçesine çevirmek istediğini göstermektedir. Onlar sınıf mücadelesinin sindirildiği bir Türkiye istemektedirler.

Bu istekleri kursaklarında kalacaktır!

Türkiye'nin yiğit işçi sınıfı, Türkiye'nin yiğit yoksul köylüleri, emekçileri teslim olmayacaktır!

Devrimciler, komünistler teslim olmayacaktır!

Partimiz TKP/ML ve onun önderliğindeki TIKKO savaşçıları, halkımızı örgütlemeye, Halk Savaşı yolunda; Demokratik Halk Devrimi yolunda seferber etmeye kararlı bir şekilde devam etmektedir, edecektir!

Zafer ergeç TKP/ML önderliğinde savaşan halkın olacaktır!

Zafer, hakim sınıflardan söküle söküle alınacak; zafer halk savaşı ile kazanılacaktır!

25/9/1980

PARTİMİZDEN HABERLER

Partimiz TKP/ML nin militan üyesi, Halk Ordusu TIKKO nun yiğit komutanı, değerli yoldaşımız Cemil Oka'nın 27 Ağustos 1977 de komprador patron ağa devletinin resmi faşist güçlerince işkenceyle katledilmesinin 3.yılında İstanbul'daki parti teşkilatımız, Cemil Oka yoldaşın anısına;

Çeşitli yerlere günün anlamını belirten yazılar, pullamalar yapmış;

Bir sahte bombalı pankart asmış;

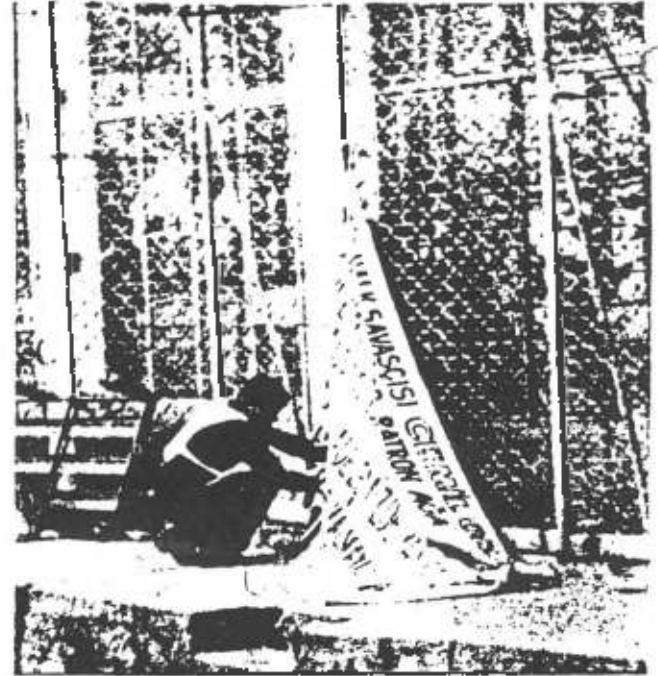
Biri Dolayaba'daki Ülkü Ocakları, diğeri de Kartal Yenimahalle'nin ihbarcı-faşist muhtarının makamı olmak üzere 2 yer bomba lanmıştır.

Eylemlerde kayıp verilmeksizin, komprador patron ağa devletine, onun gönüllü uşaklarına korku salınmış, halkımıza Cemil Oka yoldaşımızın silahlı mücadelemizde yaşadığı anlatılmıştır.

27 Ağustos'ta partimiz üyesi Cemil Oka'nın ölüm yıldönümünde İzmir-Gültepe'de korunan miting yapıldı. Miting sonunda bombalı pankart asıldı. Bombayı indirmek isteyen Şaban Karasakal ve Suat Özel adlı iki bomba uzmanı polis ağır yaralandı.

28 Ağustos'ta İzmir-Çaymahallesinde AP binasına bombalı pankart asıldı. Başkomiser Ulvi Yurdayanar adlı bomba uzmanı ile polis memuru Şahin Turgut ağır yaralandılar. Bunun üzerine burjuva basını İzmir emniyetinin bomba imha ekibinin, imha olduğunu yazmak

zorunda kaldı. İzmir'de hakim sınıfların bomba uzmanı olarak sadece işkenceci Esat kaldı. Burjuva basını bir kaç gün sonra onun da istifa ettiğini yazdı. Cemil Oka yoldaşla ilgili olarak ayrıca yazılama ve afiş

Bomba uzmanları da hakim sınıfları kurtaramaz!

yaygın bir şekilde yapıldı. Korsan miting , bombalı pankart, bildiri, yazılama ve afiş çalışmalarını hakim sınıflara korku salarken, emekçi halkımızın güven ve sempatisini kazandı. TIKKO gerillalara tarafından geliştirilen bombalar, bomba uzmanlarının bütün gayretlerine rağmen iki olayda da patladı.

Siyasi polis Fikret Çetkin cezalandırıldı.

Fikret Çetkin , İzmir Emniyet teşkilatında 8 yıl aktif olarak görev yapmış, Orhan Bakır yoldaşın operasyonuna ve sorgulamasına bizzat katılmış, devrimcileri işkencede ve operasyonlarda katleden bir halk düşmanıydı. Partimiz TKP/ML bu suçlarından dolayı ölüm kararı almıştı. Kararı TIKKO savaşçıları uyguladı. Sonra olay yerinden epeyce uzaklaştırıldı.

Polis Fikret Çetkin'in cezalandırılmasından 1-1,5 saat sonra İzmir-Hatay semtinde Arapdereesi mevkiinde iki yoldaşımız arama yapan polis ekibiyle çatışmaya giriştiler. Onlar teslim ol çağrılarına uymadılar. Kurşunla cevap verdiler. Polis yoldaşlarımızı yaralı olarak yakalamasına rağmen, birisinin kan kaybetmesini sağlayarak, diğerini tarayarak öldürmüştür. Acımız büyük, kinimiz daha büyüktür. Çünkü emekçi halkımız iki yiğit savaşçısını kaybetti. Ali yoldaş ve İbrahim Kara yoldaşlar partimiz TKP/ML nin üyesi ve TIKKO savaşçılarıydılar. Onlar hergün emekçi halkımızın çektiği acılığı, yoksulluğu ve zulmü yüreklerinde hissederdiler. Onların patron ağa devletine kinleri, emekçi halkımız için can bedeli mücadeleye girmele rini sağlamıştır. Onlar bu sömürü ve zulüm çarkının ancak silahlı mücadeleyle kırılacağını kavramışlardı. Hiçbir kişisel çıkar düşünmeden sınıf mücadelesi denizine bütün varlıklarıyla atılmışlardı. Onlar proletaryanın savaşçı iki neferi idi.

İBRAHİM KARA

ALİ YOLDAŞ

**PARTİ ŞEHİTLERİMİZ ÖLÜMSÜZDÜR!
KANLARI YERDE KALMAYACAK!**

İbrahim Kara yoldaş Erzincan'ın Refahiye kazasının Resuloğlu köyünden yoksul bir ailenin çocuğuydu. Daha küçük yaşta annesini kaybetmişti. Yoksulluktan ötürü ilkokulu ancak bitirmişti. Yaşantısı boyunca hayatın her çeşit zorluğuyla karşılaşmıştı. Üçü in saat işçiliği, fabrika işçiliğiyle geçmişti. Singer'in, Elsa'nın, Feriçeligin işçileri Kartal'ın, Maltepe'nin, Gülsuyun'un emekçi halkı; çilekeş İstanbul halkı İbrahim yoldaşı iyi tanırdılar. Ağırbaşlılığı, dürüstlüğü, iyi yürekliliğiyle hepimiz tanırdınız. O sizin damarlarınızdaki kan, beyninizdeki düşünceydi, canınızdı, namusunuzdu.

İbrahim yoldaşın haksızlığa boyun eğmeyen karakterini, zalime karşı amansızlığını iyi bilirdiniz. İbrahim yoldaş hayatı boyunca çektiği zorluklar ve yoksulluk onun gerçek kurtuluşunu görmesini sağlamıştı. O ken dişi gibi ezilen işçilerin, sömürülen emekçilerin kurtuluşunun demokratik halk devrimiyle olacağını kavramıştı.

TÜRKİYE DİKENSİZ GÜL BAHÇESİ OLMAYACAKTIR!

Hakim sınıfların boyalı basını, darbenin hemen ardından cuntaya övgüler düzmeye, cuntaya geldikten sonra "anarşinin durduğu" görüşlerini yaymaya başladı. Devletin güçlülüğü propagandası ortalığı sardı.

Onlar istedikleri kadar propaganda yap-sınlar, faşizme karşı mücadeleyi, sınıf mücadelesini durduramazlar. Nitekim cuntaya gelir gelmez bütün sansür ve gizlemelere rağmen cuntaya karşı belli direniş eylemlerinin olduğunu üstü örtülemedi.

Ankara'da 13 Eylülde cuntaya karşı bir izinsiz gösteri yürüyüşü zorla dağıtıldı.

14 Eylülde Adana'da devrimciler kendilerini teslim almak isteyen askeri time karşı direndiler. Faşist ordunun bir yüzbaşısı çatışmada öldü.

19 Eylülde, İstanbul'da devrimciler bir

faşist komiseri cezalandırdılar. Cunta bu olaylara karşı faşist terörle cevap verdi. Adana olayı ile ilgili olarak bir devrimci tek celsede idama mahkum edildi. Ama bütün idamlar, kurşunlamalar, aramalar, işkenceler sınıf mücadelesini durduramayacak, cuntaya karşı başlayan direniş, faşist cuntayı yerle bir edecektir.

Cuntaya karşı yurtdışında da direniş geliyor:

Yurtdışında da cuntaya karşı gelir gelir devrimci güçler cuntaya karşı protesto hareketlerine giriştiler. Çıkarılan bildiri-lerle cuntanın gerçek yüzü teşhir edildi. Bir çok konsolosluk önünde izinsiz gösteriler yapıldı. 20 Eylülde cuntaya karşı ilk büyük kitle gösterisi yapıldı. Bu gösteride partimiz taraftarları da yer aldılar.

POLONYA'DA İŞÇİ SINIFI GÜCÜNÜ GÖSTERDİ

Ağustos ayı içinde Polonya'ya ikinci dünya savaşı sonrası en büyük grev dalgası sarıldı. Polonya bürokrat burjuvazisinin içinde bulunduğu krizin yükünü işçi sınıfının sırtına yıkmak için Temmuz başında ete ve bir dizi ihtiyaç maddesine yaptığı zam- lar, grevlerin başlangıç noktası oldu. Bir çok fabrikada işçiler greve giderek, ücret artışı ve emsalın geri alınmasını talep et- tiler. Revizyonist bürokrat burjuva yöneti- ciler ülkede yayılma eğilimi gösteren grev- leri önce tehditlerle engellemeye çalıştı- lar. Sonra ücret artışı taleplerini kabul ederek grevleri durdurmaya çalıştılar. Buna rağmen grevler durmadı. Ağustos ayı içinde Danzig'de Lenin Tesislerinde 10.000 işçinin başlattığı grevde ilk defa siyasi talepler de ileri sürülmeye başlandı. İşçiler sendika ağalarının kontrolünde olmayan "bağımsız sendikalar" kurulmasını talep ettiler. Grev- ler Eylül başında, hükümet temsilcileri ile başlangıçta illegal olan, grev içinde hakim sınıfların işçilerin temsilcisi olarak ka- bul etmek sorunda kaldıkları "Merkezi Grev Komitesi" arasında yapılan anlaşma ile son buldu. İşçilerin taleplerinin büyük bir kıs- mını hakim sınıflar kabul etmek sorunda kal- dılar.

Polonya'daki grevler bir kez daha işçi sınıfının muazzam gücünü gösterdi. İşçile- rin talepleri haklı taleplerdi, ve bürok- rat yönetişe karşı duyulan güvenimsizliği ve nefretini dile getiren taleplerdi.

Polonya'da işçilerin yürüttüğü mücadele karşısında batılı emperyalist güçler büyük bir sevice kapıldılar. Oalar ellerindeki bütün araçları kullanarak, bu hareketin ün- derliğini ele geçirmeye çalıştılar. Ve hala çalışmaktadırlar. Kendi ülkelerinde grevle- ri kan ve ateşle bastıran batılı emperya- listler ve onların uşakları, Polonya grev- lerini lafta destekler bir tavır takındı- lar. Grev ve işçi düşmanları birdenbire

grev taraftarı kesiliverdiler. Oalar, bu grevlerin "sosyalizma iflasını", "hür demok- ratik rejimin güçlüğü"nü" ispat ettiği pa- lavralarını yaydılar. Ve grevlerden anti-ko- münist propaganda yapmak için yararlanmaya çalıştılar.

Rus sosyal emperyalistleri ve onların her ülkedeki uşakları ise, Polonya işçi si- nifının bürokrat burjuvaziye karşı başkaldı- rışını "ajan provokatörlerin işi"; "emperya- listlerin manevrası" olarak nitelendi.

Arnavutluk Halk Partisi de işçilerin mü- cadesesinin haklı yönünden hiç söz etmeye- rek bu grevleri mahkum eden bir tavır içine girdi.

Grevler, Polonya'da 1970 de Gomułka yüng- timini devirdiği gibi, bu kez de 10 yıl son- ra Gierak yönetimini devirdi. Bürokrat bur- juvazi ve Rus sosyal emperyalistleri grev- leri demogoji ve kanla bastıramayan uşakları değiştirdi, yerine Kania adlı bir başka uş- akını getirdi.

Polonya'daki grevler, bütün doğu bloğun- da hakim sınıfları telaşlandırdı. Oalar Po- lonya hastalığının diğer doğu bloku ülkelerine sıçramasını nasıl engelleyeceklerini kara kara düşünmüyorlar.

Rus sosyal emperyalistleri grevden sonra Polonya konusunda açık işgal tehditleri sa- vurarak, gelişmelerden hoşnut olmadıkları ve olayların diğer doğu bloku ülkelerine sıçra- masına izin vermeyeceğini belirtti.

Polonya'da işçilerin mücadelesi sonucunda aldığı bazı tavizlerin pratiğe uygulanıp uy- gulanamayacağı Sanketindeki dönem içinde orta- ya çıkacaktır. Bunda işçi sınıfının mücade- lesi tayin edici bir rol oynayacaktır. Polon- ya'daki kazanılan bir takım haklardan yarar- lanarak komünistler gelişmelerini hızlandı- rabilir ve işçi sınıfı hareketinin ün- derliğini ele geçirebilirlerse, Polonya Doğu Av- rupa'da bürokrat burjuvazinin iktidarının sonunun başlangıcı olabilir.

★★★

O gerçek bir proleter ve iyi bir komü- nistti.

O Türkiye halkının kurtuluşuna TKP/ML ün- derliğinde halk savaşıyla olacağını kavra- mıştı ve bu uğurda can bedeli mücadeleye ka- tılmıştı.

İbrahim Kara yoldaş, 1980 senesinde TKP/ML üyesi aynı zamanda İstanbul Anadolu Yakası TİKKO komutanlarındandı. Adem Tomy gibi azıllı halk düşmanları hakkında verilen ölüm kararlarını başarıyla yerine getirmiş- ti. O halk düşmanlarının korkulu rüyasıydı.

İbrahim Kara yoldaş ve Ali yoldaş yürü- müştü, bilincine/güdüne. Oalar bizim mü- cadesinde yaşamaya devam edecektir.

14 Ağustos 1980 günü İstanbul-Göztepe'de ihbarcı ve MİT ajanı, emekli hava astsubayı ve Kadıköy AP ilçe yönetim kurulu üyesi Erdoğan Ayhan, partinin TKP/ML nin TİKKO savaşçıları tarafından cesalandırılmıştır. İhbarcı Erdoğan Ayhan, bir müddet önce 1977 de Toprakı senesinden kaçan TKP-C fraksi- yonlarından Süleyman Felat ve arkadaşları- nın yakalanmasını sağlamıştı. Bunun üzerine partinin TKP/ML nin halk mekkesinde yar- gılanarak, ihbarcı Erdoğan Ayhan hakkında ölüm cezası verilmişti. Karar, 1977 de öldü- rülen TİKKO savaşçısı Cemil Öka yoldaşın 6- 18 yaşındaki oğlunu başarı ile yerine getiril- miştir.